

Moj prvi šolski dan

Rok Juhant

Če v šolski klopi kdaj sediš
in misli ti odtavajo,
zgori kaj hitro se lahko
da pred razredom sam stojiš.

Predstavljaš si, kako bilo
bi stati pred zvedavimi
in znanja, uka željnimi,
ki bi poslušali zvesto.

Nato življenja te poti
odpeljejo v drugo smer
in ne razmišljaš venomer,
kar včasih si predstavljal si.

Potem pa pride znova dan,
ko se obrnejo stvari,
ko se zares lahko zgodi,
kar prej bilo je del le sanj.

Po šoli poln pričakovanj
sem hodil tistih nekaj dni,
ko so še prazni hodniki
in si z učitelji obdan.

Je prvi šolski dan prispel.
Četudi sem pred tablo stal,
dijakov sem se skoraj bal,
a bil ponosen in vesel.

Težav res večjih ni bilo,
ker če je treba, močen glas
doda, kar ne prinese stas –
od drugih višji za glavó.

In zdaj, ko spet je prvi dan,
počitnic kmalu konec bo,
mi skoraj najbolj je hudo,
da nisem z njimi še obdan.

Res lepa tista je mladost,
ki polna sanj v prihodnost zre
in nekdo zdaj posluša me,
ki drugim bo predal modrost.

